

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Locatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

LITERÆ APOSTOLICÆ.

(Cautè lege, nam sunt hac contra auctoritatem Apostolicam, & Iurisdictionem Ecclesiasticam.)

PRImò, literæ Apostolicæ an possint examinari, & revideri per Regios officiales, & super ex expediri exequatur, ad hoc ut debitæ executioni mandentur? & videtur, quod non, per Bullam Cœnæ Domini, Navar. cap. 27. num. 68. tamen Covar. pract. quest. c. 35. num. 1. ait hoc sic posse, & ita practicari in Hispania, & Gallia, & sic vidi practicari indifferenter in regno Neapol. & ad Bullam potest responderi, quod non sit ad impediendum, sed ad videndum, & examinandum. Primum, an continent aliquam subreptionem, vel obreptionem. Secundo, an quod conceditur, sit jurisdictionis Regiæ, literæ Papæ tam iustitiæ, quam gratiosæ, si per dantur, an probari possint per testes? vide Abb. in c. cum olim, num. 2. de prescrip. facit quod si Papa facit aliquem Episcopum in regno, Rex potest dicere Papæ, non accepto eum in Episcopum, quia habeo eum suspectum de prodicione, vel propter ejus aliquod interesse, non compellitur illum admittere, & hoc esse in viridi observantia ait Afflict. in Præclud. Constit. reg. q. 8. idem Joan. de Selva tract. de benef. 2. par. q. 23. num. 2. ver. 7.

Secundo, literas alicujus aperiens, & ostendens adversario, punitur crimine falsi, Diaz Pract. crim. Can. 5. 96. Sylv.

ver. falsarius, §. 1. Navar. 18. nu. 33. secus verò, quando non adest malus animus, sed potius ex quadam curiositate illas aperiret: quia tunc non esset nisi veniale peccatum, Cajet. in ver. litera, Sylv. eo. ver. sed teneatur ad secretum. Sot. de rat. leg. & de reg. secr. n. 171.

Tertio, quid si essent literæ Judicis, & eas quis aperiret, vide in cap. olim, il 2. de offic. deleg. & e. olim, de rescrip. gl. in c. quanto, de his quæ sunt à Præl. sine consensu capituli.

LOCATIO.

PRImò, de hac materia, vide plura in ver. alienatio, & in ver. colonus, hic verò nota. Primum, an qui conduxit rem aliquam, finita locatione videatur reconduxisse, & illo titulo possedisse; Boer. decis. 58. num. 9. dicit quod sic, per l. item quarum, §. qui impleto tempore, cum l. seq. ff. locati. nec hoc contradicit sententia Cov. relati à me, in ver. alienatio, §. 3. dicto 2. qui ibi loquitur, quando hoc fieret per plur. titula, quorum uno finito incipiat alterum; hic verò non, sed elapso primo incipit iterum possidere.

Secundo, an in hac tacita relocatione, sive reconductione, veniant omnia, quæ erant in locatione seu conductione priori contenta; Boer. decis. 184. num. 14. dicit quod sic, nisi ea, quæ sunt in præjudicium tertii, utputà fidejussoris.

Tertio, locator primò potest propria auctoritate capere possessionem rei commissæ per cessationem canonis

P p 3 not

non soluti, gl. in l. fin. C. de iure emphyteu. cum ipso iure talis res emphyteutica cadit in commissum. Secundò, licet stylo Curiarum aliquarum requiratur declaratio commissi facta per iudicem competentem, citata parte, & audita, per cap. licet Episcopus, cum glo. in ver. vocates, de prob. lib. 6. Guid. Pap. quest. 107. num. 1. & ita servatur ubique in praxi quotidiana: Facit quod notatur infra, ver. privatio, §. 5. & 6. & Bald. in Marg. Innoc. in verbo, emphyteuta, qu. 2. & Innoc. in cap. potuit, num. 1. de rer. permitt. ubi ait auctoritatem Iudicis esse necessariam.

Quartò, dominus an teneatur resarcire domum constructam in fundo suo, quem dedit in emphyteusim, cadentem propter non solutionem Canonis? Respondetur quod non. Fallit primò, in usufructuario, quo mortuo, hæres potest petere melioramenta, Guid. Pap. q. 438. Fallit secundò, in feudatario meliorante, vel aliquid ædificante in feudo, idem decis. 169.

Quintò locator, seu conductor, cessans à solutione Canonis potest purgare moram, c. potuit, & ibi gl. in ver. cler. de locat. & cond. sed hoc ante litis contestationem, & ut vult Guid. Pap. q. 122. num. 1. usque ad calculum sententiæ, an, & quando purgetur mora in pœnis incurris ipso iure, vide Gem. in c. cupientes, §. quod si per viginti, num. 4. & 5. de elect. lib. 6. & Guid. Pap. q. 223. num. 1. fallit hoc; quod non purgetur mora, quando facta est, siue præcesserit geminata interpellatio, Capyc. decis. 16. num. 4. vide omnino Bal. in Marg. Innoc. in ver. emphyteuta,

ubi ait non gaudere tempore legali emphyteutam, seu conductorem jurantem, per l. si quis major, C. de transact. & Anch. cons. 418. & Rodoa. tract. de reb. Eccles. non alien. quest. 174. dicit anno 1457. se obtinuisse purgationem moræ post sententiam devolutionis in Marg. Cur. Vicariæ: tamen Caputaq. dec. 234. par. 2. dicit, non purgati moram, postquam facta executio à jure, vel ab homine, & ita dicit fuisse tantum idem decis. 414. par. 2. ergo datur purgatio moræ post sententiam ante executionem.

Sextò, commissum emphyteuticariæ non habet locum in pupillo, & ei non currit triennium secundum aliam opinionem Bar. Cyni, & Dyni, quam non admittit Guid. Pap. q. 416. num. 1. & 2. non postea restituitur, & adulto licet currat dictum tempus, tamen restituitur, idem ibidem, num. 3. vide multa in quest. 31.

Septimò, emphyteuta in partem solvens, & in partem non, non cadit in commissum, Guid. Pap. quest. 174. & 416. num. 3. Tiraq. de ultro. retr. tu. §. 4. num. 25. similiter si non solverit domino pecuniam, quam debebat priori emphyteutæ in tantum teneatur, non cadit in pœnalibus, datur compensatio de jure. Guid. Pap. decis. 174. num. 2. Tiraq. loc. cit. §. 3. gloss. 13. numer. 4. bona fides. de proc. Rodoa. tract. de reb. Eccles. non alien. quest. 79, numer. 9. tamen Caputaq. decis. 182. p. 1. dicit, quod ex defectu unius obuli causatur caducitas, quod probat ex multis Doct. & ex Rota, & multa de conductore, vide ibi per multas

multas decisiones, & oblatio facta ad evitandam moram non valet, si non est integra, id est, si non offert totum illud, quod est liquidum, idem *decif.* 268, *par. 5.*

Octavo, emphyteuta non potest donare rem emphyteuticariam irrequisito domino, *Guid. Pap. 9. 46.*

Nono, rector Ecclesie recipiens Canonem ab emphyteuta pro tempore praeterito, praedjudicat Ecclesie caducitate rei, *Capyc. dec. 18. nu. 10.*

Decimo, locatio de rebus Ecclesie solum ad triennium fieri potest, per Extravagantem *Ambitiosam de reb. Eccles. non alien.* & dixi supra in verb. *alienatio*, sed non potest fieri per triennium cum pacto ad renovandum, quia esset in fraudem legis prohibentis, *Tiraq. de retract. convent. in prasat. nu. 2. & de utroq. de retract. §. 23. gl. 1. nu. 10.*

Vndecimo, quando quis cogatur locare nulli alteri quam locatori, vide *Vinc. de Fran. decif. 123. per totam.*

Duodecimo, an locatio facta per beneficium expiret morte ipsius, vide *Abb. in c. ad audientiam, num. 2. de reb. Eccl. non alien.* & in c. novum genus, nu. 6. de *decim.*

Decimotertio, locatori fit remissio propter sterilitatem, & non emphyteuta, *Iason. l. 1. §. 36. de iur. emphyteut.*

LIMITES, ET TERMINI.

Quando possint praescribi, & adhaerentia sibi, vide *Innoc. in c. super eo, de paro. & in c. eo. & Abb. ibidem.* & quomodo probentur, vide in ver. *libri, num.*

3. & cujus territorii, seu jurisdictionis sint, vide *Innoc. in eap. pen. vide in ver. confinia, 13. an emphyteuta, qui solvere cessavit Ecclesie Canonem per biennium, vel per tempus stipulatum, habeat locum ignorantia?* Respondetur quod sic, prout in c. *quis, & ibi Dyn. nu. 4. de re. iur. lib. 6. & Gom. in c. 2. nu. 50. de constu. lib. 6. facit c. non est in mora, de re. iud. eod. lib. 6.*

LUPANARIA, ET MERETRICES.

Primo, lupanaria, & meretrices, Ecclesia, & totius Christianae Reipublicae Principes permittunt ad evitandum majus malum, *D. Aug. lib. 2. de ordine, & lib. 14. de Civit. Dei. c. 18. D. Tho. 2. 2. q. 8. ar. 2. in corpore, Nav. c. 17. num. 195. lit. A. & B, Covar. de sponsal. 1. p. c. 4. nu. ult. Vide Iason. in l. cunctos populos, num. 57. ver. sicut tolerat, de sum. Trinit. & fide Cathol.*

Secundo, meretrices an debeant audiri in Confessione sacramentali? Respondetur affirmativè, c. *quod quidam, de penit. & remiss.* sed non sunt absolvendae, nisi certò promittant abstinere in futurum, quod probabiliter tunc credi potest, quando relinquunt re ipsa tum peccata, tum peccatorum occasiones, *ca. cum ab omni, de vita & honest. cler. idem gloss. in c. peccatum, in fi. de reg. iur. lib. 6.*

Tertio, per istam confessionem satisfaciunt praepcepto Ecclesie, prout in c. *omnis, ver. sexus eod. tit.* Ratio est, quia per confessionem informen satisfit illi praepcepto, *Sum. Sacram. quest. 163. & sic*